

Jugoslavija ne misli na podajo - Pakt Rusije z Japonsko

Večina armade še nedotaknjene, pravijo voditelji

Simović povdaril, da se bo odpor Jugoslavije nadaljeval. — Uspešni protinapadi njene armade. — Slovenija razdeljena med Nemce in Italijane. — Nejasen položaj na Hrvaškem.

London, Anglija. — S položajem v Jugoslaviji, dasi ta nikakor ni rožnat, je angleška vlada dokaj zadovoljna. Ako se namreč vzame v poštev dejstvo, da je Jugoslavija docela odrezana od ostalega sveta in se more torej zanašati za obrambo le na svoje lastne sile brez upanja na kako pomoč od zunaj, je razpoloženje tamkaj naravnost izborna. Ne samo, da se jugoslovanska armada bori z naravnost ljutim odporom proti nemškemu prodiranju, marveč tudi sama podvzema protinapade zlasti v srednji Srbiji, ponekod z znatnimi uspehi.

Da kljub stiski, v kakršni se nahaja, namerava Jugoslavija nadaljevati vojno, se razvidi iz povdanka, ki ga je izrazil v nedeljo zvečer po radio njen min. predsednik Simović, namreč, da Jugoslovani "ne gojijo nikake misli na podajo." To izjavo je dal Simović kot odgovor na bodrilni govor, katerega je imel tukajšnji min. predsednik Churchill isti večer na Jugoslovane, povdarjajoč jim, da "britanski imperij se bori z vami, za nami pa stoji velika demokracija Zed. države s svojimi širnimi in vedno rastočimi viri."

V Ankari, Turčija, pa je neki jugoslovanski govornik isti dan izjavil, da je 95 odstotkov srbske armade še nedotaknjene in enako tudi prva četrt hrvaške armade, ter dostavil: "Branili bomo Bosno, Črno goro in Dalmacijo."

Dočim gre Nemcem očitno predvsem za to, da si svoje južni del države, pričakuje najbrž, da se bo moral ostali del itak prej ali slej sam od sebe podati, vendar kljub temu njene čete, skupno z italijanskimi in grškimi, prodirajo preko meje od severa in od vzhoda. Slovenija sama je že vsa zasedena, deloma od Italijanov, deloma od Nemcev. Ne ve se sicer natančno, kako sta se oba zaveznika razdelila to deželico, toda, kot se more približno ugotoviti, so Italijani zasedli vso Gorenjsko, z Ljubljano vred, kakor seveda tudi Notranjsko, in zapadno polovico Dolenjske, nekako do železniške proge Ljubljana-Metlika-Karlovec. Bržkone so njih motorizirane čete prodirale preko Dolenjske, Novega mesta in Bele krajine doli na Hrvaško. Stajerska in vzhodna Dolenjska je nasprotno, kakor se more iz poročil ugotoviti, v nemških rokah, dočim si Ogrji osvajajo zemljo severno od Belgrade.

Kak je položaj na Hrvaškem, se tudi ne more natančno dognati. Kakor je bilo že poročano, so Hrvati proglasili

NAZIJI OGROŽAJO EGIPET

Zasedli domala celo libijsko obrežje.

Kairo, Egipt. — Med tem, ko so v Grčiji ustvarile britanske sile močno fronto proti nazijem, da so morali ti začasno prekiniti svoj "Blitzkrieg," so pa nasprotno druge britanske čete, namreč v severni Afriki, doživele občuten udarec. S pravo bliskovito naglico pritiska tamkaj motorizirana nazijska armada na nje in je vzela nazaj vse pridobitve, ki so si jih izsilili Britanci pred nekaj tedni od Italijanov. Domala celo obrežje Libije do egiptovske meje je že v njih rokah in zdaj je tudi Egipt sam zopet direktno ogrožen.

TURČIJA APELIRA NA RUŠIJO IN AMERIKO

Istanbul, Turčija. — Tukajšnja vlada hoče pripraviti deželo za vsak slučaj in zato iz evropskega dela, zlasti iz Istanbula, odpravlja prebivalstvo bolj v notranjost, v azijski del. Istočasno pa časopisje naslavlja nujen apel na Rusijo in na Ameriko, naj obe nemudoma z združenimi močmi nastopite, da preprečite Nemčiji popolno zasedbo cele Evrope. — Kakor vedo povedati neke vesti, utegne Nemčija v kratkem zahtevati od Turčije dovoljenje za prevoz svojih čet preko njene zemlje.

ANGLEŽI SE BOJE NOVEGA PORAZA

London, Anglija. — Kakor se more sklepati iz tona, v katerem piše angleško časopisje o vojni na Balkanu, ni tukajšnje javno mnenje preveč navdušeno za to, da bi se angleške čete na tamkajšnjem bojišču preveč izpostavljale. Nasprotno eden tukajšnjih listov naravnost opozarja, naj se Anglija ne spušča v nikako nemumno tveganje, in obenem javno priznava, da so nemške čete tamkaj daleč v nadmoči in, da bo Jugoslavija kmalu podlegla.

KATOLIČANI SO TAKO MOČNI, KAKOR JE MOČNO NJIHOVO KATOLIŠKO ČASOPISJE.

svojo neodvisno državo, pod nemškim protektoratom, seveda, toda, ali stoji za voditelji, ki so izdali ta proglas, celi hrvaški narod, ali ne, je nejasno. Eno poročilo trdi, da je neki polkovnik Fabjan dal vse svoje aeroplane in moštvo na razpolago novi hrvaški državi.

"KRALJ KRALJEV" SE VRNE NA PRESTOL

Addis Ababa, Abesinija. — Izgnani abesinski cesar, ki je moral pred petimi leti pobegniti iz Abesinije pred Italijani, se zdaj pripravlja, da bo ponovno zasedel kraljevski prestol v svoji deželi, in sicer z vsemi slovesnostmi. Poročilo mu je bilo poslano, da nad tukajšnjo njegovo palačo že vihra abesinska zastava. Prispel bo semkaj z aeroplanom in bo pristal na ravno istem mestu, od koder se je dvignil pred petimi leti. — Zavzetje Abesinije in obeh drugih italijanskih pokrajin v vzhodni Afriki, Eritreje in Somalije, ki, kakor kaže, bo kmalu popolnoma dovršeno, je prvi in edini pomembni večji uspeh, ki so ga dosegli britanske čete v tej vojni, in ta uspeh je bil tudi nadvse sljajen. Z njim so Britanci dosegli, da bo zdaj Rdeče morje varno za njih plovbo in predsednik Roosevelt je koncem tedna objavil, da to morje izvzema iz vojnega papeža ter, da bodo po njem lahko tudi ameriške ladje plule ter dovajale Britancem vojne zapeljave do Egipta. — Anglija prevaža zdaj svoje čete iz vzhodne Afrike, kjer niso več potrebne, v severno Afriko, kjer ji gre bolj trda: Grozi ji namreč, da ji bodo naziji vzeli nazaj vse kraje, ki si jih je pridobila tamkaj v svoji ofenzivi proti Italijanom, in, da bo tudi Egipt sam v nevarnosti.

SMRTNA KOSA

Chicago, Ill. — Smrt je pobrala to nedeljo rojaka Josepha Cerjaka, 1916 W. 22nd Pl., kateri zapušča tukaj ženo, tri hčere, enega sina in eno sestro, v starem kraju, od koder je prišel pred 28. leti, pa dve sestri. Njegovo truplo leži v kapeli Zofranovega zavoda, od koder se bo vršil pogreb v sredo jutraj, s sv. mašo v cerkvi sv. Stefana ob 10. uri, in nato na pokopališče sv. Jožefa.

SOVJETI OMEJILI ŠTEVILO PROSLAV

Moskva, Rusija. — Sovjetske oblasti so odločile, da ne sme biti v Rusiji več toliko proslav, kakor jih je bilo doslej, češ, da je to "zelo nezdravo prakticiranje." Tako se je zadnji petek odredilo, da bodo smele v naprej razne organizacije slovesno obhajati svoje obletnice ne vsako leto, marveč le 20., 50., in 100. obletnico. Privatne osebe pa smejo proslavljati le 50., 60. in 75. rojstni dan, in še to le redaj, ako so te osebe kaj izrednega napravile.

NA PLEN SE BODO VRGLI

Berlin, Nemčija. — Okoliške države komaj čakajo, da bo Jugoslavija kapitulirala, da si bodo od nje odrezale vsaka svojo porcijo. Ogrska že zdaj zaseda Banat, ki leži severno od Belgrade; Italija si bo prisvojila Dalmacijo ter kos Srbije, severno od Albanije, dočim si Bolgarija lasti Makedonijo, a nekateri krogi povdarjajo, da bi se morala k njej priključiti celo vsa Srbija.

Japonska pridobila prosto roko na vzhodu

Dve nasprotnici, Japonska in Rusija, se sprijaznili. — Pakt, sklenjen med njima, zagotavlja medsebojno nevtralnost, ako bi se katera od njih vpletla v vojno.

PO KAT. SVETU

Dublin, Irska. — Kardinal MacRory je v svojem pastirskem listu ostro ožigosal, da se bogastvo sveta uporablja za razbijanje in moritev, namesto, da bi se z njim pomagalo ubogim. Ako verujemo v Boga, ne moremo verovati v pravičnost tega počenja; tako nekako se je izrazil.

Vatikan. — Ob svojem obisku v Rimu je bil japonski zun. minister Matsuoka sprejet v avdienci tudi od papeža Pija. O svojem posetu pri papežu se je izrazil, da je bil to "najgloblji vtis, ki sem ga imel v celem svojem življenju, in mislim, da bo za vedno tak ostal."

London, Anglija. — Angleški škofje se izražajo, da bo po vojni nastalo občutno pomanjkanje duhovniških moči. Veliko število duhovnikov je bilo namreč poklicano v armado in mnogi od njih so postali žrtve v spopadih.

Pittsburgh, Pa. — Na zborovanju kat. delavcev se je Rev. Ch. O. Rice izrazil, da pomenja 90 odstotkov sedanjih stavk direkten odpor proti nepravilnosti. Popolen industrijski mir bo zavladal, je dejal, le tedaj, ko bo zavladala popolna pravičnost, ali pa, ako bodo delavce priklenili k njih strojem.

KATOLIČANI SO TAKO MOČNI, KAKOR JE MOČNO NJIHOVO KATOLIŠKO ČASOPISJE.

PRESTOLICA "NEODVISNE" HRVATSKE

Slika kaže Jelačićev trg v hrvaški prestolici, Zagrebu. To mesto je postalo koncem zadnjega tedna prestolnica "neodvisne hrvaške države". Baje se Hrvati silno veselijo, da so se rešili "srbske sužnjosti" in jim je "zapucala zora slobode" v nazijski Nemčiji.

Iz Jugoslavije

Dogodki v Jugoslaviji po preklicu podpisa z osiščem: Zanikanje vesti, da bi nekateri jugoslovanski oficirji in letalci pobegli na Grško. — Smrtna kosa in drugo iz starega kraja.

Uradno zanikanje vesti o pobegu Jugoslov. oficirjev in vojaških letalcev na Grško

Beograd, 29. marca. — (CP, preko Dop. CP. v Wash.) — V nekaterih vesteh od 22. marca je bilo javljeno, da se trije jugoslov. oficirji generalnega štaba pobegnili v Grčijo borit se na strani Grčije. Nadalje tudi, da so štirje pilotje s tremi letali pobegnili na Grško, da se dajo tamkaj zaveževanim silam na razpolago. Pooblaščen smo s pristojnega mesta izjaviti, da so tiste vesti neresnične.

Imenovanje novega šefa centralnega tiskovnega urada ministrskega sveta

Beograd, 29. marca. — (CP, preko Dop. CP. v Wash.) — Novi predsednik jugoslov. vlade general Dušan T. Simović je imenoval za šefa Centralnega tiskovnega urada predsedništva ministrskega sveta g. dr. Milorada Radovanovića. G. dr. Milorad Radovanović je znan v časnikarskih krogih Jugoslavije kot človek, vdan demokratičnim principom. On je bil šef zunanjskega tiska v Centralnem tiskovnem uradu dotlej, ko je stopil g. dr. Milan Stojadinović vladni na čelo. Tedaj pa je bil poslan v pokoji radi svojih demokratičnih načel. Bil je sotrudnik "Politike" in "Pravde" kakor tudi mnogih revij, ki so demokratičnega značaja.

Jetniško poznanstvo je izkoristil

Ljubljana, 7. febr. — Komaj je bil brezposelni delavec Lojze Premk spet na svobodi, ne vedoč, ne kod ne kam, se je spomnil pripovedovanj svojih bivših tovarišev iz rešet in ker ni vedel nič boljšega, se je napotil tja, kamor so v svojem prostem življenju njegovi tovariši spadali. Obiskal je najprej zaročenko nekega soljčnika, ji pripovedoval o življenju za zapahi in ji obenem s pozdravi sporočil tudi željo tovariša, da bi mu z malce denarja in s svojo sliko olajšala pusto življenje. Premk si je vse to seveda izmislil, toda verjetno je bilo in tako je mimo sicer njemu prav nič nezaljubljenih slik dobil tudi nekaj denarja. Ojunačen po prvem uspehu je obiskal še ženo nekega jetnika in tudi tej sporočil željo tovariša, da bi mu z malce denarja. Tudi ta je dala, še rada! Premk pa je z denarjem v žepu pozabil, komu je bil namenjen, in ga je sam porabil. Potem se je v neki vasi na Gorenjskem udinjal za hlapca, a je ukanil tudi gospodarja. Ta ga je poslal v bližnji trg z dvema stotakoma po koruzo. Hlapec je koruzo sicer pripeljal, toda za potrdilo o plačani kupnini se je izgovoril, da ga je izgubil. Se istega večera se je izgubil tudi hlapec sam in z njim vred gospodarjev suknjič, hlače in veriga. Sodniki so za ta dejanja odmerili Premku 1 leto in 1 mesec strogega zapora.

Vlak ga je povozil

Ko je strojevodja tovarnega vlaka pripeljal iz Brezovce v Ljubljano, je sporočil, da je videl ob progi na Vrtači pri tobačni tovarni ležati nekega moškega, katerega je najbrže povozil vlak, ki je pripeljal pred njegovim. Stražnik je zares našel ponesrečenca, katerega so odpeljali v bolnico in ugotovili, da ima zlomljeno nogo in še nekaj drugih poškodb. Po poklicu je avtoizvošček, ki je prejšnji večer malo predolgo posedal po gostilnah, ko je pa prišel ven, ga je zrak tako prevzel, da ni vedel kod hodi. Srečo je imel, da ga je lokomotiva zadela tako, da ni padel pod kolesa.

Smrtna kosa

V bolnici usmiljenih bratov v Kandiji je umrl Janez Lampe, občinski ubožec, ki je ravno na dan smrti prejel ugodno rešitev njegove dolgoletne borbe za invalidnino. Tako poročajo iz Trebnjega. — Na Jarenini je umrl Karl Knuplež, ki je bil več let cerkovnik v Spiljah, današnji Spielfeld, za mejo, potem v Jarenini in Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. Star je bil 91 let.

Žrtve poledice

Posestnikova žena Kati Lukani iz Podgorice pri Sv. Jakobu na Savi je na poledeneli poti, ko je hotela čez most, tako nesrečno padla, da si je nalomila več reber. — Na poledenelem hodniku je v Ljubljani padla železničarjeva vdova Ana Žurkova in se hudo poškodovala na glavi. — Na poledici se je spodrsnilo tudi delavčevi ženi Alojziji Pavčičevi, ki si je pri padcu zlomila nogo. — Vse tri so morali odpeljati v ljubljansko bolnico.

Divjo mačko je vjel

Oskrbnik graščine Strnišče, g. Cernivec, tako poročajo iz Maribora, je vlovil v past divjo mačko, ki je v tamšnjih krajih precej redkost. Divja mačka je v vsej tamošnji okolici ednašala kose in je napravila že precej škode skrbnim gospodinjam.

NAJLEPŠA ČESTITKA

"Amerikanskemu Slovincu"

za zlati jubilej je:

NOV NAROČNIK!

Pojdite na agitacijo in pridobite mu novega naročnika!

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Naročnina:
Za celo leto \$5.00
Za pol leta 2.50
Za četrt leta 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:
Za celo leto \$6.00
Za pol leta 3.00
Za četrt leta 1.75
Posamezna številka 3c

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Subscription:
For one year \$5.00
For half a year 2.50
For three months 1.50
Chicago, Canada and Europe:
For one year \$6.00
For half a year 3.00
For three months 1.75
Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Borba na Balkanu

Borba na Balkanu je zadivjala z vso furijo. O izidu v tem oboroženem konfliktu je še preurano za kako napoved. Borba bo zahtevala ogromne žrtve in le junaški narodi, svobodoljubni narodi morejo sprejemati in prenašati take žrtve. Jugoslavija in Grčija sta med slednjimi. Razvile ste svoje junaštvo in stavile vse na svojo kocko, to je, da svoje svobode in neodvisnosti brez napora ne prepustite nikomur, tudi če treba dati zadnjo kapljo krvi. To je veliko junaštvo, o katerem bo govorila zgodovina narodov še dolgo, dolgo.

Pri vsej narodni navdušenosti pa je treba treznega gledanja na položaj, kakoršen je. Nikdar ne smemo zgubiti iz vida, da svet stoji pred silno pripravljenim sovražnikom, pred sedanjim Hitlerjevim germanstvom. Ta pripravljenost je v jeklu in moči in ni majhna, ampak največja in najbolj strumno organizirana, kakor še nikoli. Zato tisti, ki se navdušujemo za svobodo in demokracijo v svetu, nikakor ne smemo rajati v kakem donkišotskem navdušenju, ampak treba je največje previdnosti in pa mnogo treznega prevdarnega računanja. Borba je strašna in bo dolga. Ne varajmo se, razmere bodo morda take, da zna nad onimi, ki so se postavili v domovini tako junaško in občudovanja vredno za svojo svobodo in neodvisnost zagrniti celo črna noč — tudi v taki morebitnosti ni za obupati. Za črno nočjo in za Kalvarijo bo napočila Velika nedelja in vstajenje. Brez Kalvarije in Velikega petka ni Velike nedelje, ni vstajenja. Tako bo tudi tukaj.

Nemci dobro pripravljene, z najboljšo vojno masinerijo bodo razbijali po Balkanu, toda razbili ga ne bodo. Ljubezen do narodne svobode in demokracije se ne da uničiti, kakor se da razstreliti, kaka trdnjava iz kamna in jekla. Taka ljubezen je trajna in ne zarjavi, kakor jeklo in železo. In kakor ni nobena noč tako dolga, da bi končno ne sledilo jutro, tako bo tudi v tej borbi. Mnogo, mnogo trpljenja bo, pa bo toliko veselejše vstajenje, ko napoči jutro — nov dan.

Le na eno bi pokazali pri tej borbi. Na splošno je to borba, v kateri gre za biti ali ne biti dvema orjakoma, ki sta Nemčiji in Angliji. Seveda posredno in neposredno pa so v tej borbi prizadeti vsi drugi, ves ostali svet. Anglija, ki zastopa v tej borbi demokratični del sveta, zasluži priznanje, sočustvovanja in pomoči. Vendar pa ona sama, da si je to največja država — največji imperij na svetu, na katerih ozemljih nikdar solnce ne zaide in ima nad 600 milijonov podanikov, vodi kaj klaverno pripravljeno v borbi proti Hitlerju. Ne mislimo na kake nemogoče stvari. Kar ni moč, pač ni moč, ampak malo izdatnejšo pomoč svojim zaveznikom, bi pa vsekakor lahko nudili. Narode, ki se borijo z njo v tej borbi more miniti dobra volja, ko vidijo, ko v najbolj resnih in kočljivih trenutkih Angleži stoje kje zadaj in pustijo male države same, da se bijejo z nemškim orjakom. Tako je bilo v Norveški in zglede, da bo menda zdaj nekako tako tudi na Balkanu. Celo zimo je bilo časa, da bi Angleži poslali Grkom kako izdatno pomoč, pa poleg nekaj letalcev in drugega malega ni bilo dosti. Kaj Anglija dela s svojo silo? Po raznih virih mora imeti Anglija od 3 do 4 milijone vojakov pod orožjem, če ne še več. Kje so? Doma v zapečku?

Ne rečemo, dobro so se Angleži borili v Afriki tekom zime. Toda tam niso imeli tako velike sile. Poročila so vedela povedati, da celo niti 300 tisoč ne. Kje je ostala sila? Iz Balkana pravijo, da je tam komaj okrog 65,000 Angležev in Nemci pa trdijo, kakor je morda le propaganda, da dosedaj še niso naleteli nikjer na kake angleške oddelke. Tako ali tako, mogoče ali ne mogoče, to uplija porazno, če je res tako. Kako naj Anglija zdaj pričakuje, da se ji pridruži še kaka druga država, kot n. pr. Turčija, ker vidijo, kako klaverna je angleška pomoč, kadar nastane kriza in potreba po pomoči.

Kadar se v svetu kdo oglasi in pobara Angleže glede tega klavernega in zanikernega sodelovanja, kakor je bilo na Norveškem, še preje na Finskem in zdaj na Balkanu, se oglašijo njeni zagovorniki in pravijo: Anglija še ni pripravljena, počakajte. Well, kedaj pa bo pripravljena,

ali še le na sodnji dan? Ako se v dveh letih ni mogla pripraviti, kedaj se pa sploh bo?

Ta vprašanja so kaj delikatna zadeva, od katerih mnogo zavisi, kako razne države sodijo angleško sodelovanje in pomoč v takih kritičnih časih. Za angleški ugled to ni koristno, pač pa porazno, ker pride vedno prepozno, ko nemške horde že vse pomandrajajo.

Borba na Balkanu je vitalnega pomena tudi za Anglijo. Prav tako, kakor za balkanske države in narode same. Na Balkanu so zadnja vrata Nemčije, kjer edino je najobčutljivejša točka Nemčije in kjer bi se dalo ustvariti učinkovito fronto proti Nemčiji. Ako bodo Angleži zane-marili to točko, bo njihova borba še toliko težja na vseh njenih drugih frontah.

ČASTITKE LISTU AMER. SLOV. ZA NJEGOV JUBILEJ

Bishop, Pa.
Cenjena uprava ljubljene lista Amer. Slovenec. Ker mi je že potekla naročnina za moj priljubljeni list Amer. Slovenec, vam tem potom pošljem potrebnih znesek, za poravnavo in nadaljno naročbo. Obenem vam najpristneje častitam k 50 letnici lista Amer. Slovenec in želim mu še mnogo let. Bog ga živi!

Obenem želim sporočiti od našega č. dušnega pastirja Rev. John Kopera, ki so nas za vedno zapustili in odšli v večnost dne 20. februarja v starosti 72 let. Priporočamo jih v molitve. Naj jim bo Bog milostljiv, za njihovo obilo dobro delo pa večni plačnik v svetem raj!

Druhih novic pa tukaj ni posebnih. Z delom so sedaj prenehali in se ne ve, kedaj se delavci zopet vrnejo na delo. — Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam tega priljubljenega lista Amer. Slovenca, kateremu želim še mnogo let življenja in velikega napredka. — Bog živi!

T. P.

NAZNANILO ROJAKOM V BRIDGEVILLE IN OKOLICI

Bridgeville, Pa.

Naznanjam rojakom, da sem sprejela od uprave Amer. Slovenca "Zlate knjige," katere imam sedaj na razpolago za te, ki se za to zanimajo. Čitatelji, sežite po tej knjigi, dokler je še kaj. Knjiga je zelo lepa in zares v zlati obleki. Vsebuje mnogo slik odličnih gostov. Prva slika je našega dobrega voditelja predsednika F. D. Roosevelta, na nasprotni strani so pa natisnjene častitke, ki jih je predsednik Združenih držav poslal osebno na g. urednika Mr. Jericha za njegovo veliko delo, ki ga vrši za slovenski narod v Ameriki.

Druga slika in častitke za zlati jubilej je od prevz. nadškofa iz Chicago, ki v krasnih besedah častita in blagoslovlja petdesetletno delo slovenskega katoliškega dnevnika. Tretja slika je pa od našega mil. g. škofa Dr. Rožmarna iz stare domovine, iz Ljubljane, na drugi strani pa obširen popis s častitkami za polstoletno delo, ki ga je izvrševal za vero, Boga in narod naš

katoliški list Amer. Slovenec. — Da bi popisala vse slike, bi vzelo preveč prostora v listu, zato bom omenila še samo dva in sicer sliko preč. g. kanonika Rt. Rev. J. J. Omana iz Clevelanda. Kdor se spozna s tem č. g. duhovnikom, ga vzljubi, zaradi njegove ponižnosti in prijaznosti. — Nadalje omenjam še sliko g. urednika J. Jericha. Komu gre več zahvale kot njemu, ki že toliko let lepo vodi in urejuje list, da ga zelo pogrešamo, če ima katerikoli kaj zamude in da kateri dan ne pride v naše hiše. — V imenu vseh bridgevillskih naročnikov kličem: Bog vas živi g. urednik, da bi še 50 let delali in vodili uredništvo tega tako lepega lista. — V omenjeni zlati knjigi boste vsi našli svoja imena. Kateri ste darovali 50c z naslovi, drugi, po 25c pa svoja imena brez naslovov. Knjiga stane 50c. Jaz imam nekaj knjig doma in če mi jih zmanjka, jih bom že še naročila za vas, lahko si jih pa tudi sami naročite od uprave Amer. Slovenca, ali pa od mene. Moj naslov je:

Mrs. Steve Usnick,
Box 605
Morgan, Pa.

RAZNE NOVICE IZ MINNESOTE

Ely, Minn.

Miss Molly Jerich, hči Mr. in Mrs. Joseph Jerich, je dne 20. marca odšla v Washington, D. C., kamor je bila brzojavno poklicana, da sprejme službo Zvezine stenografinje v vojnem oddelku. — Miss Jerich je sedaj stara 19 let in je tu v Ely pohajata v Junior kolegij ter je bila v kolegiju podurednica tednika "Look-cut." Učiteljica in nje razred ji je v slovo podaril lep dar, krasno samopojno pero. — Elyški deklet je že več odšlo v službo v Washington, D. C. Pred kratkim je bila ravno tja odšla hčerka Mr. in Mrs. Charles Mrhar iz East Harvey St.

V službo strica Sama so dne 20. marca odšli Bernard Slogar, kot prostovoljec ter John Miklavčič in Louis Fink iz Zenith naselbine.

Dne 19. marca so postali ameriški državljani sledeči Slovenci in Slovenke: Mrs. Ana Stern, rodom iz Knežine pri Dragatušu, Mrs. Ida Starkovich, Louis Skerjanc in John Logar.

Naš večletni naročnik Mr. Anton Deslich je te dni prejel iz starega kraja žalostno vest, da mu je dne 4. januarja letos v Vojni vasi pri Črnomlju umrl oče Janez Deslich v častiljivi starosti 88 let. Po poklicu je bil tešar in pobožen mož. Pred sedmimi leti mu je v Butte, Montana umrl sin John. Tukaj v Ely zapušča že omenjenega sina Antona ter hčer Mrs. John Stubler, doma v Vojni vasi pa sina Franca in hčer Ano. — Prizadetim naše sožalje!

Jernejčan

"AMERIKANSKEMU SLOVENCU" OB PETDESET-LETNICI NJEGOVEGA OBSTOJA

I.
Minulo petdeset je že dolgih let, odkar pričel si delovati s ognjem vnet, med starokrajskimi Slovenci in venčati njih duše s venci, neomejene prosvete, vere in pravice, ozaljšanih z vejicami resnice. Zato občudovanja in hvale vredni si, o mili "Amerikanski Slovenec" Ti.

II.
Naj geslo tvoje — za prosveto in pravico, za očetov vero, narod in resnico, še drugih petdeset in več let živi, — sadove naj rodi! In Ti ves vnet prišel boš brezdvoma od bojev do zmage, od znojev, trpljenja in trudov do slave! "Amerikanski Slovenec" dobro zapomni si, da tiste ki venčati sedaj Ti, Te bodo venčali !!!

III.
Najmanjši izmed vseh pripoznam, jaz sem, vendar ob petdesetletnici Tvoje obstoja Ti iz oddaljenega Ekvadorja kličem, "Ad multos annos!" o verzu tem!

Bogomil Trampuš,
Morro 1329, Entre 10 de Agosto Y Clemnte, Ballen, Guayaquil, Ecuador, So. America.

"ŠKRJANČKI" NA EUCLIDU IN DRUGO

Euclide, O.

Dragi čitatelji Amer. Slovenca. Rada bi veliko povedala, pa le malo napisala, ker kot marsikateremu, tudi meni vojne grozote in trpljenje nam drage domovine tarejo srce. Kaj vse mora naša bela Ljubljana pričakovati, ko nad njo grmijo topovi in treskajo po njej sovražnikove bombe. Dragi bratje in sestre naše junaške Jugoslavije, le junaško prenašajte to gorje v upanju, da vaše trpljenje ne bo zastoj. Častno ste se postavili v bran tako številnemu sovražniku. Slava voditeljem in zmago boriteljem! to so moje želje, da ne klonite glav.

Sedaj pa še malo pogledjmo tu v našo euclidsko belo Ljubljano, kako se za spomladansko sezono pripravljajo naši Škrjančki za svoj koncert, ki bo jako lep, kot sem slišala. Torej, zopet se nam obeta za

lepega užitka mile slovenske pesmi. In vmes tudi vprizore igr. — Torej ste zopet vabljeni vsi, od blizu in daleč, da se odzovete našemu vabilu. Kakor dosedaj, tako tudi za naprej delujmo roka v roki in ne pozabimo, da v slogi je moč in obstanek naše slovenske govorice in pesmi. Z obilno udeležbo podžigamo pogum naši mladini in njih ljubljenu voditelju g. Louis Šemetu. Obeta se nam vsa telesna dobrota, za plesateljine pa preskrbe Kristof bratje. — Pozdrav in nasvidenje in Društvenem domu na Rehar Ave. R. K.

UREDNIKOVA POŠTA:

— Naročnik, Joliet, Ill. —
Vaš dopis je na mestu in ste v pravem. Le toliko je, da tistim, ki jih omenjate, zdaj ne bo ničesar pomagalo. Ako bi se izpustilo vsa imena, bi bil za splošnost pa podčuljiv. Res je, kar povdarjate. Vse premalo se take dogodke obhaja duhovno in dostojno, pač pa povsod gledajo le več na veseljačenje in posledice so taki dogodki.

— Radovednež, Rockdale, Ill. —
Belgrad je šel glasom "Rečnika mesta in krajev," ki ga je izdala "Narodna Prosveta" v Belgradu leta 1927, komaj 111,740 prebivalcev. To število pa gotovo bazira na številu takoj po vojni. Sedaj trdijo, da Belgrad šteje okrog 320,000 prebivalcev. — Zagreb je istočasno naveden, da je štel 108,880 prebivalcev, o katerem pa trdijo, da šteje zdaj okrog 225,000 prebivalcev. — Ljubljana je štela po vojni 56,464 prebivalcev. Leksikon Dravske banovine iz leta 1937, ki menda jemlje za podlago ljudsko štetje iz leta 1931 pa navaja, da je tedaj štela Ljubljana 59,768 prebivalcev. Septembra 1935 pa je bila ustvarjena Velika Ljubljana s tem, da so se mestili občini priključile celotne občine Moste, Vič, Dravljke, Kamnagorica, Koseze, Šiška in Zapuže in še deli par drugih občin. S to priključitvijo je dobila Ljubljana 21,108 oseb več in bi torej štela zdaj nekako 80,876 prebivalcev, dodatno, kolikor se je namnožilo prebivalstvo od zadnjega štetja.

Mesto Maribor je štelo leta 1931, okrog 33,149 duš. Kaj šteje zdaj, nam ni znano. — Z Sarajevu nimamo drugih podatkov kakor iz leta 1927. ki navaja 51,919 prebivalcev. — Smolenja vas pri Novem mestu je štela 1935 okrog 286 prebivalcev s 53 hišami. Upamo, da smo ustregli Vaši želji in pozdravljeni!

UČINKOVIT POSKUS

Gospod profesor je pri fiziki razlagal neki električni stroj. "Moč tega stroja je tolikšna," je dejal gospod profesor, "da človeka ubije, bika pa omami." Takoj nato je prišel z roko preblizu konduktorja, električni tok ga je stresel tako močno, da je padel. Dijaki so se močno prestrašili. Kmalu pa je profesor odprl oči in komaj slišno rekel: "Saj ni preveč hudo, le omamilo me je."

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Vest iz domovine

Cleveland, O. — Mrs. Frank Ule, ki živi na Addison Road, je te dni prejela iz starega kraja žalostno vest, da ji je v vasi Hruševje pri Postojni na Notranjskem umrl njen dragi oče Ivan Tomšič v častiljivi starosti 84 let. V Jugoslaviji zapušča dva sinova in tri hčere, tukaj pa zgoraj omejeno hčer.

Na kliniko

Calumet, Mich. — V slovečo Mayo kliniko v Rochester, Minnesota, se je morala podati pred kratkim Mrs. Mary Shute, soproga Mike Shute, ki je lastnik gostilne. Dolgotrajne bolezni so jo prisilile do tega koraka, kjer upa zopet s pomočjo slovečih zdravnikov dobiti svoje zdravje, kar ji prijatelji iz srca žele.

Rojenice

Cleveland, O. — Prijazne vile rojenice so se oni dan eglasile pri družini Mr. in Mrs. Rudolph Jelerčić na Waterloo Road in jim podarile hčerko prvorojenko. Ško ime srečne matere je Olga Novak. — Častitke!

Smrtna kosa v Penni

Rockingham, Pa. — Zadnjega marca je tukaj umrl rojak Josip Černilogar, v starosti 57 let. Doma je bil v Gornji Opčini pri Spodnji Idriji na Notranjskem in je prišel v Ameriko pred 27. leti. Zapušča ženo, sina in hčer.

Vest iz domovine

Sheboygan, Wis. — Tukajšnji rojak Mr. Fr. Saje je nedavno prejel iz stare domovine žalostno vest, da je v Marlenški vasi pri Mirni peči na Dolenjskem umrl njegov polbrat Anton Saje, star 25. let. Podlegel je hudim poškodbam, ki jih je dobil, ko je pri delu v gozdu padla nanj težka bukev in mu zlomila hrbtenico.

Smrt rojaka

Denver, Colo. — Dne 8. aprila ob 1:10 popoldne je v bolnišnici sv. Antona izdihnil svojo dušo tukaj vsem dobro poznani rojak Andrej Boje. Pogreb pokojnega bo v torek 15. aprila. — Pokojni zapušča soprogo, enega sina in pet hčera. Bil je član treh društev. — Prizadetim iskreno sožalje!

Vest iz domovine

Cleveland, O. — Mrs. Josephine Praust je te dni prejela iz starega kraja žalostno vest, da ji je v Ljubljani dne 28. februarja umrla njena ljubljena mati Terezija Ravnikar. V starem kraju zapušča sina Francka, ki je vojni uradnik, tukaj v Clevelandu pa že omenjeno hčer ter sina Johna Tavčar, ki je tajnik Slov. narodnega doma na St. Clair Ave.

Najnovejši vesti najdete v dnevniku "Amer. Slovenec!"

LETEČE NOGE

(181)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Začuden nad to skrivnostno džungelsko dediško, je Tarzan hitel za njo, da jo ustavi in izpraša.

Divje deklino srce je utripalo v zmehčavi. Vse moške je sovražila... ta tujec jo je očaral.

Pol nagajivo je počasneje tekla, upajoč, da ga prekanji. Fleganjalcec je prihajal bližje.

Strah je objel deklino. Začela je teči hitreje. Veliki tujec je tudi pospešil, kar jo je presenetilo.

NEDELJSKI KOTIČEK

J. M. Trunk.

TEDENSKI KOLEDAR

29. Nedelja — Bela nedelja
21. Ponedeljek — Anzelm
22. Torek — Aleksander, muč.
23. Sreda — Vojteh
24. Četrtek — Jurij
25. Petek — Marko
26. Sobota — Peregrin

TRETJA NEDELJA V APRILU

"Kdor dušo svojo sovraži, ohrani jo bo za večno življenje (Jan. 12—25)."

Ali se ti ne zdi čudno, ako Kristus od nas zahteva, da se

sovražimo? In vendar je tako, kakor jasno pove beseda Kristusova. Ne moreš se drugače rešiti in ljubiti, kakor da se samega sebe sovražiš. S krivo, napačno ljubeznijo se ne ljubiš, pač pa v resnici črtiš in končno uničiš. Tvoja duša je nekako dobra in huda obenem.

Kar je Bog v njej ustvaril, je dobro, in to je njegova nadnaravna podoba. Kar pa ti sam z zlorabo svobodne volje in greh v dušo položita, je slabo. Če ti bil od rojstva le k dobremu

jen, bi ne bilo treba in bi ti smel ničesar v duši sovražiti. Zdaj pa moraš dobro in kar je po božji podobi v duši ljubiti, hudo in vsako hudo nagajati, hudo in vsako hudo nagajati, hudo in vsako hudo nagajati.

gnetje moraš pa sovražiti, in

to vršiš s tem, da duši odrečeš, odpoveš hudo, po katerem poželji radi spridene narave. Tako sovraštvo je prava ljubezen.

Nihče ne sovraži v resnici huje svoje duše, kakor grešnik. "Kateri pa greh in hudo delajo, so sovražniki svoje duše (Tob. 12—10)." Z grehom se namreč ločijo od Boga in se združijo s hudičem, da mu pomagajo pogubiti lastne duše. Greh je punt zoper Boga, a željo greha se obrne le proti tebi. Grešnik je morilec lastne duše. Ali se more reči o takem nesrečniku, da bi ljubil svojo dušo, ko jo v resnici umori?

"Ne hodi za svojim poželjem in obračaj se od svoje volje. Ako spolnuješ želje svoj duši, te bo dala v zasmeh svojim sovražnikom (Sirah 18—30)."

NIČ NI NOVEGA POD SONCEM!

Ne verjamate? Glede na obliko, bi lahko zdvajali o tem. Stari Akiba, ki je povedal ta izrek, pa je mislil na bistvo stvari. Nič ni novega pod soncem, ampak je zmeraj le po novem izoblikovano. Snov je zmeraj ista! Tako tudi ni nove resnice, da tvori ubranost sedmih organov: možganov, srca, pljuč, vranic in žolča skladnega človeka. Sedem je tudi poglavitnih barv, sedem je planetov. Če sozvoč sedmih organov v človeku ni v redu, potem je človek nergač.

Neskladnost teh organov je v najvišji meri občutil gospod Torina. Imel je preveč strupov žganega žita in tobaka v pljučih, jetrih in ledvicah in zato mu je nagajal žolč. To je ugotovila najbolj dognati vdova Veselko s svojo sedmoročno fantov, ki je stanovala pod Torino.

Vsi Veselkovi fantje so bili vitki ko orgelske piščali in so se tudi tako oglašali. In ker so bili tako uglašeni, so prepevali v stanovanju in na dvorišču, kakor pojejo dobre orgle. Glasno so pa zmeraj prepevali. To pa je gospoda Torina tako strašno jezilo, da je fantom, če jih je zagledal, pokazal obraz državnega pravdnika, ki pravkar predlagal za obtožbenca deset let ječe.

Ali je bilo mogoče drugače, ko da so fantje vprav zato še bolj prepevali? Prav nalašč so še bolj napenjali pljuča in pojoč korakali po dvorišču, tako da je gospodu Torini zaradi te podoknice žolč neznansko otekel.

Ta otekli in neskladni žolč je podil gospoda Torina ko kakega podivjanega vojščaka po njegovem stanovanju. Toda orgle so pele, pele o vsem dobrem in lepem v človeških prsih, pele so o veselju do življenja, in gospod Torina se je zaklel, da bo to vdova Veselko, ki mu je privlekla žive orgle v hišo, čim prej postavil na cesto.

Drug dan ob času kosila, bas o priložnem času za odpoved stanovanja, je potkal na vrata vdove Veselkove. Za mizo so sedeli žena, ki je živela samo za svoje otroke, in pa sedmoročna orgelskih piščali.

"Zdaj pa molite," je dejala mati, in sedmoročna je začela moliti. Najstarejši je molil z glasom in naglico lajne. Mati je bila dobila pokojnino in zato so imeli mesno juho in jetrne emoke v njej. Ker je najstarejši fant rad imel te emoke, je z navdušenjem molil, a drugi niso nič manj korajžno molili. Če jim pa kdaj jedalca ni dišala, in to se je sedmoročni večkrat pripetilo, saj je morala njihova mati, ki je pred dvema letoma po nezgodi izgubila moža, jako štediti, potem je bila njihova molitev ko vodena juha, ki nima nobene moči. Zdaj pa so molili, ko da bi bilo treba svet podreti.

Gospod Torina je hotel že potihem oditi, pa ga je bil zagledal mali Pavel: "O... stric... dobro... dobro... in se je udaril po trebuhu, tamkjer je želodec, in nato je zajecjal vso svojo molitev: "Vse... vse... amen!"

Vse je hotel fanteček imeti zase, ker je imel emoke tako rad, in gospod Torina navzlic molitvi ni mogel ostati resen. Tudi tega ni zmogel, da bi bil odnesel pete, ko čes da se boji. To je bil zares prelep prizor, ta resna mati z zdravimi, veselimi fanti. Ves prevzet je stal Torina ko skesan grešnik, in čim so orgle zadonele: "Amen," je vprašala vdova: "Ali bi kaj radi, gospod Torina?"

Ce bi kaj rad? "Seveda," je zajecjal v zadregi, "jaz bi... jaz bi... Pa saj to ni več važno!"

"Mislite?"

"Seveda, ker je preneumno!"

"Pa časih tudi najbolj neumna zadeva vsebuje kako zrnce."

"Kajpa, kajpa. Ali ste zmehraj tako dobre volje pri kosilu?"

"Moj Bog," je odvrnila štiri-desetletna vdova. "Zmeraj pa že ne. Saj imam mnogo skrbi. A mi smo zdravi in hvalimo Boga za to, kar pač imamo."

"Seveda, seveda," je Torina še zmeraj ves v zadregi, odgovoril in se gladil po obrbi bradi.

"Imel sem predobro ženo."

Puščice na sliki kažejo točke, na katerih so nazivske čete vdrle v Jugoslavijo. Napad na južno Srbijo iz Bolgarije je bil najbolj silovit in tudi tako uspešen, da so Nemci že zavzeli Niš in Skopje ter povrh tudi grško pristaniško mesto Solun (Salonika).

Pred tremi leti mi je umrla. Od tedaj sem zmeraj tako slabe volje in ves narobe. Rad bi... mislil sem si... jutri bom obhajal svoj pet in štiri-deseti rojstni dan. Pet let sem starejši kot vi, gospa Veselko. Pa sem sicer zdrav in čvrst. "Pa vendar slabe volje?" se je ona pošalila.

"Saj! Traparija! Ali pa—je srce bolno. Saj ne vem, kako bi to povedal. Kakor sem že dejal, bom jutri obhajal... in menil sem, če bi za moj rojstni dan... prišli vi in vaši fantje k meni, gor v stanovanje!"

"Mi vsi?" Vdova ga je dvomljivo pogledala. Tale nergač, jo je povabil na proslavo svojega rojstnega dne? Kar neverjetno!

"Ali sprejmete povabilo?"

"Saj vam bomo vse okrog obrnili," je rekla. "Pomislite sedem fantov!"

"Kajpa, kajpa, saj vprav to je, kar mi manjka," se je Torina namuznil. "Meni manjka pravo življenje. Pri meni je treba vse na glavo postaviti, da bo kasneje prišlo spet na noge. Ali vas torej smem povabiti na svojo jutranjo slavnost?"

Ali je mogla Veselkova to povabilo odkloniti? Čeprav bi bila to hotela storiti, ni več utegnila, zakaj njen najstarejši je že prinesel stol in ga ponudil gospodu Torinu, naj se usede in naj z njimi malo zajame. "Pomislite, naši jetrni emoki..."

"Ki jih je naredila taka odlična mati!", je odvrnil Torina in je prisedel in dejal si je, da se ni bil nikoli pri tako veseljem kosilu. Drug dan pa se je pojavila Veselkova s svojimi lepo uglašeniimi orglami pri njem.

Rojstni dan so prav veselo in zbrano obhajali, hkrati pa so se tako sprijaznili, da je bila čez pol leta nato nova slavnost, ki je Torino povsem pozdravila.

Torina ni bil več nergač. Dejal je, da je ves preroben, in iz oči se mu je blestel notranji ogenj nove mladosti. Veselkova pa je ostala vesela, da si je bila zdaj gospa Torinova in vsa njena sedmoročna orgelskih piščal se je skladno ujemale z novim življenjem, da so orgle zvonko donele.

Torej le ni nič novega pod soncem...

Listen to

PALANDECH'S

YUGOSLAV-AMERICAN

RADIO BROADCAST

Every Saturday, 1:30 to 2:30 P.M.

STATION WHIP

1480 kilocycles

(First Station on Your Dial)

Featuring a program of

Yugoslav Folk Music

TRIPOLITANIJA

Tripolitanijska je del italijanske kolonije Libije, ki so jo Italijani odvzeli Turkom z vojno leta 1911-12 in ji vrnili staro grško ime Libija. Na zapadu meji ob Tunis, kakor meji drugi del italijanske Libije, Cirenajka, na vzhodu ob Egipt.

Domačini so Arabci in Berberci. Berberci so prvotno prebivalstvo Severne Afrike, Arabci so pa prispeli kot osvoboditelji. Skoraj povsod so prebivalstvu vselili svoj jezik in svojo vero. Nekoliko tisoč je tudi zamorcev, potomcev nekdanjih sužnjev. Mnogo je tudi Zidov.

Tripolis je štel ob zasedbi po Italijanih kakšnih 20.000 duš. Danes jih ima skoraj 100.000. Med temi je 35.000 Arabcev, 30.000 Italijanov, 18.000 Židov in 6.000 tujcev, večinoma Mažežanov in Grkov. L. 1912. je bil Tripolis s svojimi številnimi mošejami in sinagogami majhno mesto z ozkimi in vjugastimi ulicami, ki so jih ograje z vrtnicami in veje vinskih trt ščitile pred soncem. Pisana množica je stopala v senci tega rastlinja med malimi trgovnicami, polnih orožja in čipkaste blaga.

V starih četrtih se do današnjega dne nič ni spremenilo. Se vedno srečuješ iste Arabce v burnih, ki stopajo počasi in ne pogledajo tujca. Osvoboditelji so se omejili na to, da so razgalili edini spomenik iz rimske dobe, monumentalni

mramorni lok Marka Avrelija. Popravili so tudi stari sedež turških guvernerjev, grad ob morskem bregu. Zgradili so veličastno katedralo in širno palačo sredi vrtov, kjer biva italijanski guverner, ob obali so zgradili velik bulvar. Razen tega so zgradili omrežje širokih cest, ki vodijo na vse strani.

Na vzhodu Tripolisa se razprostira velikanska zelenica s kakšnimi 300.000 palmami, ena največjih v Severni Afriki. Na zapadu mesta se je širila še l. 1912. puščava, peščena ravan z majhnimi, sivimi grmi. Tu ni bilo cest, samo steze, ki so jih v stoletjih začrtale karavane velblodov in oslov. Danes je ta ravan spremenjena v žitna polja. Vse povsod stoje majhne, čedne kmetije, vodnjaki, delavni priseljenci, avtomobilske ceste. 70 km od mesta se dviga v samotni in tišini čudoviti rimski amfiteater nekdanje Sabrate, veličastna zgradba z mramornimi loki in stebri nad morjem.

Vsak teden en dopis, naj bo geslo vsake naselbine.

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radio uro od 9. do 10. ure dopoldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

HITLERJEV PODANIK SE POSTAVLJA

Mogočno pozo zavzema na tej sliki italijanski poslanik diktator Mussolini. Bržkone bi se bolj ponosno vedel, ako bi bil Hitler kje v bližini, kajti le njemu se ima najbrž zahvaliti, da se njegov imperij še ni docela sesul.

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Junaški kmet

Svetozar Mikič, kmet iz Potočja pri Prokuplju je opazil, da so mu volkovi napadli ovce v staji. Sel je tja da jih prežene, pa bi to skoro postalo zanj usodno. Sele po dolgi borbi mu je uspelo, da je enega ustrelil, drugega pa z rokami zadušil. Po tem junakem dejanju je ustreljena volkova vozil od vasi do vasi, ker kmetje mislijo, da bo z ubitima volkovoma pregnal nesrečo, ki jim jo vsako zimo povzroča zverjad.

Nesrečen padec

Zasebnica Ana Skrbinceva v Mariboru je na cesti blizu neke bencinske črpalke tako nevarno padla, da je obležala nezavestna. V bolnici so ugotovili, da si je prebila lobanjo.

Za drva so se stegli

Vaščani iz Pokrajšine blizu Travnika v Bosni so šli v gozd, da bi nasekali drv. Natovorili so svoje konjice in jih vlekli skozi sosednjo vas Veliko Mošunjo. Tam pa so jih Mošunjanji ustavili in zahtevali, da drva odložijo, češ, da so jih nasekali v njihovem gozdu. Prvi so se zahtevi uprli in tako je nastal prepir in pretep. Prihajati so začeli pomagati iz obeh vasi in nazadnje je bila prava bitka s koli, noži, palicami in samokresi. Enega je strel zadela v glavo, da je bil na mestu mrtev, okrog deset je bilo več ali manj nevarno ranjenih.

Po desetih letih...

Jeseni leta 1929 so našli v nekem studentcu na travniku blizu vasi Mirkovcev v Slavoniji truplo pastirja Radeta Koričice. Zdravniki so ugotovili, da je bil nekaj krat udarjen z ostrim predmetom po glavi, nato vržen v vodnjak. Zločin so pripisovali ciganom, potem pa osumili gospodarja, ker je bil s pastirjem nezadovoljen, vendar so ga zaradi pomanjkanja dokazov izpustili. Sedaj sta se pa oglašili dve priči, ki sta s prisego potrdili, da sta videli, kako je gospodarjeva mati odstranjevala krvave madeže v hlevu in kako je gospodar Perčič ponoči odpeljal truplo proti vodnjaku. Obe priči sta 10 let molčali iz strahu pred Perčičem in njegovo materjo. Sedaj je bil Perčič obsojen v Osijeku na 10 let robije.

Vlom

Kako malo vesti imajo nekateri ljudje, tako poročajo iz Škofje Loke, kaže tudi dejstvo, da je bilo v zadnjem času večkrat vlomljeno v cerkvene nabiralnike. Okoliščine kažejo, da se je moral neprid-

prav zvečer dati zapreti v cerkev, ponoči je pa nemoteno izropal vse nabiralnike v katerih je bilo nabranega že nekaj denarja.

Nenavaden poročni dar

Soseda v vasi Majerju pri Varaždinu je prosila soseda, naj ji za nekaj dni shrani večji zavoj, v katerem da so poročna darila za njeno sorodnico. Povedala je, da se boji, da bi ji mož ne očitil, da je zapravila preveč denarja. Soseda je zavoj res shranila, čez par dni so pa prišli v hišo finančni uradniki, ki so za zavojem skrbno stikali, dokler ga niso našli. V njem so opazili več kilogramov saharina in več ducatov igralnih kart, kar so vse zaplenili.

Dvajset let službe

Na Svečnico je slavil g. župnik in duhovni svetnik Franc Hohnjec 20 letnico župnikovanja v lepi čadramski župniji. Kot mlad župnik in duhovnik je pred 20. leti zastavil vse svoje moči v službo Boga in blagor svoje župnije. Veliko je delal in se trudil za dušni in telesni blagor svojih župljanov. Veliko je storil za občino, posojilnico in sploh za dobrobit občanov. Njegova zasluga je, da imata danes Čadrami in Oplotnica električno razsvetljavo in po njegovi zaslugi stoji danes na mestu, kjer je pred 20. leti stala skromna hiša Kmetijske posojilnice in hranilnice, veličastna stavba, ki je v okras vsej okolici.

Zanimiva najdba

Pri kopanju temeljev za novo hišo v Studencih v Mariboru so delavci našli zanimive ostanke iz rimske dobe. Našli so več železnih predmetov, katere so pa žal zavrgli, ohranjen pa je zlat rimski novček iz dobe Marka Avrelija. Odkritje je zlasti pomembno, ker je to prva najdba iz rimske dobe na področju Studencev.

V vojno hoče

V Daruvaru živi Josip Grus, ki je v službi v trgovski in vojni mornarici. V tem času se je naučil govoriti sedem tujih jezikov. Bil je že v težkih vojnah, v rusko-japonski, boksarski in v svetovni vojni. Svoje življenjske dogodivščine je tudi napisal in jih bodo objavili. Stari mornar, ki je star 60 let, se sedaj dolgočasi in hoče iti kot dobrovoljec k eni izmed bojujočih se strank. — (Sedaj bo lahko ostal kar v domači vojni mornarici, ko je tudi Jugoslavija že v vojni proti osi-šču).

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

ZLATA KNJIGA

ki smo jo izdali za petdesetletnico

"Amerikanskega Slovenca"

je s stališča slovenske zgodovine in drugače nadvse zanimiva knjiga. Vsaka slovenska hiša bi jo naj imela v svoji hiši. Naročite jo, 50c

Kdor pa želi naročiti tudi Spominsko knjigo ki je bila izdana za štiridesetletnico "Amerikanskega Slovenca" pred desetimi leti, katerih imamo še nekaj na roki, tak dobi obe skupaj, to je Spominsko knjigo od 40 letnice in sedanjost Zlato knjigo, obe za samo 75c

Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois

Soteščan:

"Dedinja grajskih zakladov"

POVEST IZ DAVNINE

Vstopila je žena v črni obleki z zagrje-nim obrazom.

"Za menoj!" ji je osorno ukazal.

Jetnica mu je pokorno sledila.

Nato je velel oskrbniku: "Zaprite vrata! Posvetite mi navzdol po stopnicah!"

Ječa je bila vsekana v skalo. Na jezero je gledalo omreženo okence. Starinsko opravo je pokrival prah; od stropa so vi-sele pajčevine.

"Sedite!" je zapovedal svoji žrtvi.

Jetnica je sedla na trdo raskavo klop ter se naslonila na debelo hrastovo mizo.

"Tukaj se pokorite za svoje grehe!" Grof Jerman ji je obrnil hrbet in zaklenil ječo. "Gorje vam, ako bi poizkusili odpre-ti!" je zagrozil oskrbniku.

S temi besedami se je poslovil in odšel razburjen v dolino. Ob jezeru ga je čakal voz, s katerim se je naglo odpeljal.

Oskrbnik Matija se ni mogel ločiti od misli, kdo je nesrečna jetnica, ki bo mora-la poginiti v globoki ječi od lakote in žeje. Tudi Gizela je bila radovedna, kdo je bil nočni prišlec. A postrežnica Marjeta ni vedela ničesar, oskrbnika pa se ni upala vprašati.

18.

Pobeg nesrečne deklice iz samostana je bil spet nov dogodek v sodni preiskavi. Sodniki, ki so se morali ravnati po navo-dilih višjega oblastva, so pričakovali stro-gih ukazov. Predvsem bo treba zaslišati čestitega patra Joahima in zvrniti vso krivdo na njegove rame.

Zgodilo pa se je nasprotno. Na sodišče je prispela lažna graščakinja in zahteva-la, naj ustavijo sodno postopanje. Sodniki so jo začudeno pogledovali.

"Zasukalo se je tako, da je odstranjena vsaka nevarnost," je utemeljevala svoje predloge. "Tista sleparica je izginila ter se ne bo nikdar več vrnila..."

"Proti predstojniku zakriškega samo-stana res nimamo dokazov," je razmišljal sodnik, ki je vodil preiskavo. "Bunc pa se zapleta v protislovje. Kar je poprej izpo-vedal, taji in prekljuje."

Plemkinja ga je opravičevala: "Kriv je le, toliko, ker je hotel nekaj zaslužiti. To pa ni zločin. Žalitve mu blagohotno odpuš-čam zaradi njegovih zaslug, katere si je pridobil v svojem službovanju. Odkar ga ni na pristavi, je tam vse narobe."

"Ako želite umakniti tožbo, vam seveda ne branim. Bojim pa se, da vam Bunc ne bo preveč hvaležen. Tudi ni verjetno, da bi se poboljšal. Povem vam, da mu ne za-upam."

"Zahvale ne potrebujem," ga je zavrnila. "Tožbo bom umaknila zato, ker ga po-trebujem pri gospodarstvu."

"Ali nimate nikogar, ki bi ga nadome-stil?"

"Noben služabnik nima pri tlačanih to-liko ugleda. Nihče se mu ne upa upreti." "Ako ste prepričani, da se ne boste ke-sali, vam bom ustregel. Oprostite, ker sem izrazil svoje pomisleke."

"Naročite ječarju, naj ga privede. Izne-naditi ga hočem, da mu odpustim in sprejem nazaj v službo."

Sodnik je ukazal boriču, naj privede oskrbnika.

"Bunc je sposoben človek," ga je hvali-la. "Svoje zmožnosti zna tudi prav upo-rabljaliti."

"Imel sem ga za nevarnega človeka." Sodnik je odkril svoje mnenje. "Toda vi ga poznate bolje od mene. Moje opazke ni-so več na mestu..."

"Poizkusimo, morda se bo poboljšal. Čutil je, da se z menoj ni varno igrati. To ga bo izmodrilo."

Oskrbnik je vstopil s pobešenim obra-zom.

"Zgodilo se je, česar niste pričakovali." Sodnik se je hotel prikupiti dvornici in vzbuditi obtožencu hvaležnost. "Kazensko postopanje je ustavljeno. Oproščeni ste vsake krivde. Tu je vaš rešilni angel..."

Bunc je gledal potuhnjeno, v tla in re-vel: "Kaznujte me, ako sem zaslužil..."

Plemkinja se je bala, da bi ga sodnik robato ne ozmerjal. "Tožbo proti vam sem umaknila," je hitro dvignila besedo.

"Vrnite se domov in opravljajte svojo službo vestno in natančno."

"Vi?" jo je usekal. "Vam naj bi bil še zvest in hvaležen? Zakaj ste me oprosti-li? Ali mi hočete zavezati jezik? Kar sem izpovedal, tega ne bom nikdar prekliral."

"Vaša izpovedba je brez pomena," ga je zavrnila. "Zadeva se je razčistila sama ob sebi. Sodno preganjanje ni več potreb-no."

Oskrbnik je previdno molčal. Spomin na ječo mu je zapiral usta.

"Pojdite!" mu je velela. "Tega, kar je bilo, mi ni treba več omeniti."

"Ali me hočete ujeti v novo zanko?" je izbleknil v svoji trmi.

Sodnik, ki se ni mogel več premagovati, ga je nahrulil: "Bunc, ali tako plačujete njeno plemenitost? Vaša obsodba bi bila huda; tako pa ste popolnoma prosti ter boste takoj izpuščeni!"

"Obsodba bi bila krivična," je besedičil. "Sicer pa še ne vemo, kako se bo konča-lo..."

"Slišali ste, da je ustavljeno kazensko postopanje. Čemu je treba toliko govor-jenja?"

"Seveda mi je ljuba prostost kakor je-ča," je popravljal svojo trmoglavost.

"Sedaj ste prosti in lahko odidete. Ne pozabite pa, da vam je pot v ječo vedno odrpata..."

"Morda se še kdaj vidimo..." Bunc se je priklonil sodniku in odšel s kljubujočim nasmehom.

Ponosni graščakinja je bilo njegovo ve-denje očitno neprijetno, a se je previdno zatajevala.

19.

Gospe Matilde ni bilo več na dvoru. Oditi je morala kot žrtev svoje nesrečne preteklosti z madežem ogabnega zločina. Njeno ime je ostalo zapisano v črni knjigi dvorne zgodovine.

Dogodki, ki so dvignili toliko prahu, so izginjali v pozabljenje. Kneginja si jih je izbijala iz spomna. Grofice Matilde ni bi-lo zanjo več na svetu.

Verjela je, da je grofica ljubila kneza, kar ni ostalo brez posledic. Vse to je bilo potrjeno z dokazi. Toda, da ji je Matilda stregla po življenju, da jo je hotela za-strupiti, tega ni mogla verjeti.

KAJ SE SLIŠI PO SVETU?

BRUSILCI DIJAMANTA

IMAJO SKRBI

New York, N. Y. — Za tu-kajšnje brusilce dragih kame-nov je evropska, ali pa tudi svetovna vojna prava malen-kost v primeri s skrbmi, ki jih imajo z nekim dijamantom, ki je prišel iz južne Amerike in se imenuje Presidente Vargas dijamant po predsedniku bra-zilske republike. Je to največ-ji neoddelan dijamant točasno na svetu in tretji največji, kar jih je še kdaj bilo najdenih. Delo, na katerega so se spravi-li brusilci, je, da ta 727 ka-ratni dragi kamen razrežejo na 23 manjših kamnov, kate-rih skupna vrednost se računa na okrog dva milijona dolar-jev. To je skrajno delikatno delo, kajti najmanjši pogrešek v načrtu, ki so ga sestavljali nad eno leto, bi utegnil imeti za posledico, da se ves dija-mant razpoči. Delo, ki se vrši za skrbno zastraženimi vrati, utegne biti končano v 15 mesecih in se bo pri tem sko-raj polovica drugega kamena izpremenila v prah.

ANEKDOTA

Tik pred Napoleonovim po-hodom nad Moskvo je bil ru-ski minister policije Balašev povabljen na obed k franco-skemu cesarju. Napoleon se je vedel napram svojem gostu zelo oholo, obenem pa je ho-tel od njega imeti razne infor-macije o Rusiji.

Ker Balašev ni hotel pove-dati nič določenega, ga je Na-poleon vprašal kar naravnost, po kateri poti se pride najlaž-je v Moskvo. "Vaše Veličan-tvo," je dejal Balašev, "me je postavilo v zelo neprijeten po-ložaj. Francoski pregovor pravi, da vsa pota vodijo v Rim in takisto je z Moskvo. Tudi tja drži vse polno cest. Karl XII. se je napotil preko Poltave."

Napoleon je silno razdražil ta odgovor, ki je vseboval jas-

no namigavanje na poraz švedskega kralja.

5000 INDIJSKIH ŽENSK JE VRGLO FEREDŽE PROČ

Iz Kabule v Afganistanu po-ročajo o zanimivih demonstra-cijah v Andiji. Dopisnik nem-skega poročevalskega urada pravi, da je 5000 indijskih žensk, ki so sodelovale pri ma-nifestacijah v Ajmeri, demon-strativno pred javnostjo pote-gnilo z obrazov feredže. Ženske so svečano izpovedale, da jih nikoli več ne bodo nosile. Predsednica ženske zveze Sa-tiavati je poudarila, da na ta način indijske ženske nastopa-je proti nasilju, ki se skriva za feredžo in katero so si moški spretno izmislili, da bi ženske držali v stalnem suženstvu.

NAJHITREJŠA GOVORICA

Po statistiki nekega norve-škega psihologa govore Fran-cozi najhitreje. Nemeč izgo-vo-ri v minuti okrog 250 zlogov, Francoz pa v istem času pri-raj bližnjo 100 zlogov več. Anglež spravi na minuto samo 230 zlogov iz sebe, Rusi so še po-časnejši, ker izgovore povpreč-no kvečjemu 200 zlogov. Ta-koj za Francozi so na vrsti Ja-ponci, ki se ponašajo s 310 zlo-gi v šestdesetih sekundah. Kar se tiče jezikov primitivnih ljudstev, pravi Norvežan, da jih belokožci deloma bolje in hitreje govore kakor ta ljud-stva sama.

USNJE IZ ŽELODCA

Goveji želodec je — ako je okusno pripravljen — zelo do-bro jed. V Nemčiji, domovini raznih "nadomestkov" pa se je po raznih kemičnih posku-sih posrečilo izdelati iz gove-jeja želodca fino usnje, ki je podobno glace usnju. Usnje iz govejega želodca lahko odlič-no barvajo. Služi predvsem za izdelovanje rokavic in ženskih torbic.

Društvo sv. Jožefa

ŠT. 169. K. S. K. J. CLEVELAND, (Collinwood) OHIO
Društvo zbora vsak tretji četrtek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob 7:30. Ako se niste član tega največ-jeja društva v Ameriki, se vas opozarja, da se takoj vpišete dokler niste še prestari.
V društvo se sprejemajo moški in ženske v starosti od 16. do 60. leta. V mladinski odtelci pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Poleg izredno velikih podpor za najmanjše prispevke, goji društvo tudi razne vrste športa za mladino.
Frank Matoh, predsednik, Louis Simenc, blagajnik,
John Pezdirtz, tajnik, 14904 Pepper Ave. Tel. Glenville 7120
Mike Zlate, boln. tajnik, 845 E. 139th Street
Telefon: P. O. 9902
Zdravniki: Dr. Skur, dr. Perme, dr. Stasny in dr. Opaškar.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 47. leto.

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,700,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 125.19%.

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pošten in nadsolventni podporni organizaciji, KRANJSKO SLO-VENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI, kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organi-zacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnini in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev.

K. S. K. Jednota, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk:

Demonstracije v Jugoslavi-

ji. Hm? Mladina iz srednjih šol. Akademikov nisem videl. Tudi o demonstracijah imam nekaj izkušenj. Bolj strankar-ska zadeva. Ko je šla Koroška, so liberalci silno napadli pri demonstracijah klerikalce, Koroška je bila hekuba, de-ve-ta briga. Obžalujem, da se je Jugoslavija podala. O kaki krivdi pa vsaj jaz ne sodim. Tudi o diplomaciji imam iz-kušnje. Postaviti se na zadnje noge. Vse ploska. Odločnosti je treba. Fige ste, ker se ne postavite na noge. Podkuplje-ni ste. Izdajalci ste. Tako je donelo tudi na moja ušesa. In dogodilo se je, da je tak kri-čaj prišel na mesto, kjer je pomislil vse podreti. Pa so za-pretili... in drugi dan je sfr-čal z mesta, in ni več kričal. Udali so se. Sramota, izdaj-stvo, na vrbe z njimi. Hm? Ali je vam vse znano? L. 1917 so Nemci prodrli laško fronto pri Kobaridu v par urah. Kako? Moja nečaka sta videla cele vrste laških vojakov v jarkih, ki so se držali za puške, mrtvi ko led. Odkod? Kdo poprašu-je? Prodrli so Nemci, ker so kavli, ampak o strupenih pli-nih nihče ne razmišlja. V Belgiji so imeli trdnjave. Ime-li so izkušnje iz prejšnje vojs-ke in so dobro napravili. Ko se je zgoščevalo, da pride do spopada, sem videl zatrevja-va od merodajne belgijske strani, da "ills ne passeront pas — tokrat ne bodo prišli (Nemci) preko...". Pa so prišli že po par urah. Kako? Le zbehan poročnik je nekaj vedel pripovedovati, da je vse kar padlo. Odkod, tega ni ve-del. Kdo naj izve? Belgijec ni bilo, Nemci so pa za stru-penimi plini vse pospravili.

Ne odpirajte, ko ne ve-ste, kako je v resnici.

"Herrenvolk" — narod go-spodov, tako so zatrjevali Nemci in najprej prav v Av-striji že davno pred svastiko. Neumni niso, le drugi so pre-cej neumni. Po polomu l. 1918 so ti gospodje jamrali, kakor bi morali same ščurke hrusta-ti, ker so jim menda še hlače vzeli. Še zdaj potочи kak so-cialist debelo solzo radi tiste mirovne pogodbe in revšine, v kakršno je ta gospoda padla in zašla. Ampak odkod so ti reveži vzeli sredstva, da so se založili in se bahajo—in morda ne lažejo ravno — da so založeni še za deset let, dasi je vojna že dve leti stara in požre strahovite množine na vseh koncih? Le dosti ni bilo

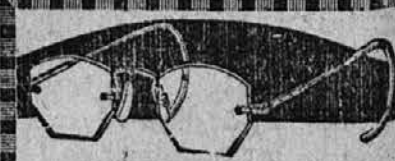
ti gosposki. "Herrenvolk." Nekaj te vi-sokosti se je pokazalo te dni v Beogradu. Ti Srbi, ki se civili-zacije nimajo, pa se postavijo na zadnje noge! Predrzo! Herr von Heeren je osorno zahteval pojasnil. Gosposko pač, jesti pa doma nič. Bomo videli.

Cvetkovičeva vlada z regen-tom Pavlom vred je naredila napakno potezo. Tako izgleda vsaj zdaj, ko je morala iti. Vse se bo pokazalo šele v te-ku dogodkov. Za vladne može je seve to neprijetna roba, ko drugi sodijo drugače. Noben politik rad ne izgubi. Nekaj se je uravnalo, dr. Maček je po-kazal dosti razsodnosti, am-pak telo je naprej in že pre-j so neki dr. Mačka postrani gledali. Srbi imajo svoje mu-he, še več jih imajo Hrvati kot politiki. Dr. Mačka niso zapri-li, kar je dobro, da se zabrani nepotrežno razburjenje, am-pak podpis je bil po sedanjem javnem mnenju med Srbi na-pačna poteza. Naravno, da po-litik dr. Maček tega ne bo pri-poznal, in tako se glasi, da ne-kaj kuha. Baje bi bila pri spo-padu Hrvatska izpostavljena navalu, nemška in laška pro-liganda bo prišla s "slobodo" in zagrenjen je vsak politik, ki je izgubil. Jasnih glav je malo, kričavec pa preveč. Se-danja vlada je izjavila, da ho-če biti le nevtralna in to je do-bra diplomacija, spopad bi mogel priti le od užaljene na-zijske gospode, in spopad je riskantna zadeva.

Predstavite vašim prijato-ljem "Amer. Slovenca" in jim ga priporočite, da se nanj na-roče!

PRODATI MORAM

stanovanjsko poslopje na 2048 Coulter st., Chicago; 4 stano-vanja po 4 sobe; v ozadju cot-tage s 4 sobami. Upošteva se vsaka primerna ponudba. Vprašajte na 1848 W. 23rd St., 2. nadstr., Chicago, Ill.

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST

Pregleduje oči in predpisuje očala

23 LET IZKUŠNJE

1801 So. Ashland Avenue

Tel. Canal 0523

Uradne ure: vsak dan od 9.

zjutraj do 8:30 zvečer.

MICHAEL TRINKO IN SINOVI

PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS

(Pleskarji in popraviljači ometa in sten)

2114 West 23rd Place,

Chicago, Illinois

Telefon Canal 1090

Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, pokličite nas in vprašajte nas za cene. Nobene zamere od nas, če daste delo potem tudi drugam. Priporočamo se pa, da daste nam kot Slovencem priliko, da podamo naše cene za delo. Pleskarska dela vršimo točno in za iste jamčimo.

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO - SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

in stane samo:

\$2.00

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

SVOJI K SVOJIM!

Slovenci, slovenska društva in slovenska podjetja, naročite svoje tiskovine vedno le v slovenski tiskarni. — Naša tiskarna izdeluje vse tiskovine za posameznike, društva in druge, LIČNO in POCENI.

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 West Cermak Road,

Tel. Canal 5544

Chicago, Illinois